

NOTĂ DE FUNDAMENTARE

SECȚIUNEA 1

Titlul proiectului de act normativ

Ordonanță pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice

SECȚIUNEA A 2-A Motivul emiterii actului normativ

<p>1. Descrierea situației actuale</p>	<p>Ordonanța de urgență a Guvernului nr.195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare, reglementează circulația pe drumurile publice a vehiculelor, pietonilor și a celorlalte categorii de participanți la trafic, drepturile, obligațiile și răspunderile care revin persoanelor fizice și juridice, precum și atribuțiile unor autorități ale administrației publice, instituții și organizații.</p> <p>1. La art. 6 pct.6, 30 și 31 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.195/2002 este stabilită definiția <i>autovehiculului</i>, a <i>tractorului</i> și a <i>tractorului rutier</i>, după cum urmează:</p> <p><i>„6. autovehicul - orice vehicul echipat, prin construcție, cu un motor cu propulsie, în scopul deplasării pe drum. Mopedele, troleibuzele și tractoarele rutiere sunt considerate autovehicule. Vehiculele care se deplasează pe șine, denumite tramvaie, tractoarele folosite exclusiv în exploatarea agricolă și forestieră, precum și vehiculele destinate pentru efectuarea de servicii sau lucrări, denumite mașini autopropulsate, care se deplasează numai ocazional pe drumul public, nu sunt considerate autovehicule;</i></p> <p><i>30. tractor - vehiculul cu motor, pe roți sau pe șenile, conceput special pentru a trage sau a împinge anumite utilaje sau remorci folosite în exploatarea agricolă ori forestieră sau pentru alte lucrări, care se deplasează numai ocazional pe drumul public;</i></p> <p><i>31. tractor rutier - tractorul pe roți, cu cel puțin două axe, utilizat pentru executarea de lucrări, precum și pentru tractarea unor remorci folosite pentru transportul de persoane sau bunuri și care se deplasează, de regulă, pe drumul public;”</i></p> <p>Potrivit acestor definiții, tractoarele rutiere sunt considerate autovehicule. Mențiuni referitoare la „tractor”/„tractor rutier” se regăsesc în cuprinsul Ordonanței de urgență a Guvernului nr.195/2002 [art. 6 pct. 6, 27 și 29, art. 14 alin.(1), art. 20 alin.(1), art. 32 alin.(2) lit.c), art. 50 alin.(1) lit.d), art. 74 alin.(1), art.128 alin.(1) lit.e), Anexa 1 lit.p)].</p> <p>Mențiuni referitoare la „autovehicul” / „autovehicule” (ce include și tractorul rutier) se regăsesc în cuprinsul Ordonanței de urgență a Guvernului nr.195/2002 în mod individual [art. 9 alin.(1) și (6), art.22 alin.(4), art. 25 alin.(2), art. 35 alin.(6), art. 36 alin.(1), art. 40, art.44 alin.(2), art. 80 alin.(1), art. 82 alin.(6), art. 99 alin.(1) punctele 4, 8 și 12, art.100 alin.(1) punctele 5, 6, 7 și 13, art. 101 alin.(1) punctele 1, 4, 10 și 11, art. 102 alin.(1) punctele 19, 20 și 29, art. 103 alin.(1) partea introductivă și alin.(8), art. 108 alin.(1) lit.a) punctele 1 și 9 și lit.c) punctele 4 și 5, art. 112 alin.(1) lit.m), n) și x), art. 122 lit.h) și art. 131] sau în cadrul unor expresii cum ar fi „de autovehicule sau de tramvaie”/ „de autovehicule și de tramvaie” [art. 6 punctul 15, art. 21 și art. 22 alin.(3) lit.b)], „autovehicul și tramvai” / „autovehicule și tramvaie” [art. 8, art. 106 alin.(1) și art. 125 lit.c)], „autovehicul sau tramvai” / „autovehicule sau tramvaie” / „autovehicule ori tramvaie” [art. 22 alin.(1), (2) și (6), art. 23 alin.(1), (2) și (3¹) teza întâi, art. 25 alin.(1), art. 28, art. 78, art. 99 alin.(2), art. 100 alin.(2) și alin. (3) partea introductivă și lit.b), art. 101 alin.(2) și alin.(3) partea introductivă, art.</p>
---	--

102 alin.(2) și alin.(3) partea introductivă, art. 103 alin.(1) lit.c), alin.(1¹) și (2), art. 106 alin.(2), art. 108 alin.(1) partea introductivă, art. 111 alin.(1) lit.d) și alin.(4), art. 112 alin.(1) lit.1), art. 119 și art. 122 lit.q)] și „*autovehicule și remorci*” [art. 82 alin.(1), (2), (4)].

În prezent, tractoarele pot fi înmatriculate sau înregistrate, la solicitarea proprietarului, în funcție de destinația lor și suportul de drum necesar deplasării. Practic, cele **înmatriculate** sunt vehiculele care trebuie și pot să se deplaseze pe drumurile publice, indiferent de distanță, cu excepția autostrăzilor. Acestea trebuie să fie omologate, să fie asigurate obligatoriu de răspundere civilă și să se supună unor norme tehnice complexe corespunzător reglementărilor UE puse în aplicare ori transpuse în legislația română.

Cele **înregistrate** sunt vehiculele al căror regim de înregistrare este stabilit de autoritatea competentă (Ministerul Apărării Naționale, Ministerul Afacerilor Interne, Serviciul Român de Informații) ori de consiliile locale, potrivit normelor proprii.

Definirea acestor termeni și expresii a avut în vedere, într-o anumită măsură, elementele cuprinse în definițiile prevăzute în Directiva 126/2006/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 2006 privind permisele de conducere (reformată), cu modificările și completările ulterioare care au stabilit înțelesul cu privire la **autovehicul** și **tractor agricol sau forestier** [art. 4 alin.(4)], după cum urmează:

„-„*autovehicul*” înseamnă orice vehicul cu motor, utilizat în mod obișnuit pentru transportul persoanelor sau mărfurilor pe drum sau pentru tractarea, pe drum, a vehiculelor utilizate pentru transportul persoanelor sau mărfurilor. Acest termen include troleibuzele, adică vehiculele conectate la o linie electrică și care nu circulă pe șine. Nu include tractoarele agricole sau forestiere;

- „*tractor agricol sau forestier*” înseamnă orice vehicul cu motor, care circulă pe roți sau pe șenile, având cel puțin două axe, a cărui principală funcție constă în puterea sa de tracțiune, conceput în special pentru a trage, a împinge, a transporta sau a acționa anumite scule, utilaje sau remorci utilizate în exploatarea agricolă sau forestieră și a cărui utilizare pentru transportul pe drum al persoanelor sau al mărfurilor sau pentru tractarea, pe drum, a vehiculelor utilizate pentru transportul persoanelor sau al mărfurilor nu este decât o funcție secundară.”

Art. 4 alin.(4) din actul european vizează aceste vehicule ca fiind două categorii separate și, ca urmare, „*tractoarele agricole sau forestiere*” sunt excluse din definiția „*autovehiculelor*” care figurează în Directiva 126/2006/CE.

Ulterior, în urma unor evaluări s-a constatat următoarele:

- faptul că definiția *tractorului* prezintă o valență extinsă față de înțelesul indicat prin Directiva 126/2006/CE, precum și faptul că definiția *tractorului agricol sau forestier* nu este în mod adecvat transpusă,

- nu se precizează că utilizarea unui tractor pentru transportul persoanelor sau al mărfurilor reprezintă doar o funcție secundară;

În context, se impune revizuirea modului de transpunere a acestor termeni pentru a asigura claritate și coerență în vederea atingerii scopului prevăzut de Directiva 126/2006/CE.

2. Directiva 2006/126/CE prevede introducerea unui permis de conducere național bazat pe un model unic la nivelul Uniunii Europene. La art.7 sunt reglementate, printre altele, condițiile pentru eliberarea permisului de conducere unui solicitant. Alin.(1) lit.e) al acestui articol prevede condiția ca solicitantul să aibă „*reședința normală*” pe teritoriul statului membru care eliberează permisul sau să poată

dovedi că urmează studii pe teritoriul statului membru respectiv de cel puțin șase luni.

Art. 23¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.195/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a urmărit transpunerea art. 7 alin.(1) lit.e) și a art. 12 din Directiva 126/2006/CE referitoare la conceptul de „reședință normală”. Directiva 126/2006/CE vizează acest concept în următoarele elemente:

- „**art. 7 alin.(1) lit.e)**: (1) *Permisele de conducere se eliberează numai solicitanților care:*

(e) au reședința normală pe teritoriul statului membru care eliberează permisul sau pot dovedi că urmează studii pe teritoriul statului membru respectiv de cel puțin șase luni.”

- „**art. 12 (Reședința normală)**:

În sensul prezentei directive, „reședință normală” înseamnă locul în care o persoană locuiește în mod obișnuit, adică pe parcursul a cel puțin 185 de zile din fiecare an calendaristic, datorită unor legături personale și profesionale sau, în cazul unei persoane fără legături profesionale, datorită unor legături personale care relevă legături strânse între respectiva persoană și locul în care locuiește aceasta.

Cu toate acestea, reședința normală a unei persoane ale cărei legături profesionale sunt într-un loc diferit de cel al legăturilor sale personale și care, din acest motiv, locuiește alternativ în locuri diferite, situate în două sau mai multe state membre, se consideră a fi locul legăturilor sale personale, cu condiția ca persoana respectivă să se întoarcă în acel loc cu regularitate. Această din urmă condiție nu este necesară în cazul în care persoana locuiește într-un stat membru pentru îndeplinirea unei misiuni cu durată determinată. Frecventarea de cursuri la o universitate sau școală nu implică transferul reședinței normale.”

În context, precizăm faptul că **art. 12** din Directiva 126/2006/CE:

- stabilește anumite condiții pentru determinarea înțelesului „reședinței normale”, respectiv:

- locul în care persoana locuiește în mod obișnuit să fie determinat de o perioadă de cel puțin 185 de zile din fiecare an calendaristic;
- demersul de a locui să fie generat de legăturile personale și profesionale sau, în cazul unei persoane fără legături profesionale, datorită unor legături personale care relevă legături strânse între respectiva persoană și locul în care locuiește aceasta sau

- stabilește reședința normală în cazul *persoanei ale cărei legături profesionale sunt într-un loc diferit de cel al legăturilor sale personale și care, din acest motiv, locuiește alternativ în locuri diferite, situate în două sau mai multe state membre. În acest caz, reședința normală se consideră a fi locul legăturilor sale personale, cu condiția ca persoana respectivă să se întoarcă în acel loc cu regularitate. Această din urmă condiție nu este necesară în cazul în care persoana locuiește într-un stat membru pentru îndeplinirea unei misiuni cu durată determinată. Frecventarea de cursuri la o universitate sau școală nu implică transferul reședinței normale.*

Potrivit celei de-a doua ipoteze a art.7 alin.(1) lit.e) din Directiva 126/2006/CE, candidatul trebuie să demonstreze că se află la studii **de cel puțin 6 luni** în statul membru gazdă, fără a se face distincție dacă acesta studiază la una sau mai multe instituții de învățământ din acel stat membru sau aceste studii s-au realizat într-o singură perioadă sau mai multe perioade. Astfel, pot apărea, în practică, situații în care candidatul se află la studii în statul membru gazdă de cel puțin 6 luni, însă în cadrul unor instituții de învățământ diferite și pentru perioade diferite, dar, la

momentul la care solicită examinarea să aibă mai puțin de 6 luni în cadrul ultimei instituții.

De asemenea, în conformitate cu art. 11 alin. (5) din Directiva 126/2006/CE, țara unde se află *reședința normală* este cea care are competența de a emite un permis care îl înlocuiește pe cel vechi.

Transpunerea recentă în legislația națională a vizat instituirea conceptului de „*reședință normală*”, în următoarea modalitate:

„Art. 23¹ – (1) *Persoanele cu domiciliul sau reședința în România ori care dovedesc că se află la studii în România pentru o perioadă de cel puțin 6 luni pot solicita obținerea permisului de conducere autorităților competente să le examineze.*

(2) *Dovada existenței uneia dintre situațiile prevăzute la alin. (1) se face cu documentele prevăzute de actele normative care reglementează domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români, libera circulație pe teritoriul României a cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene sau regimul străinilor în România, după caz.”*

Ulterior, în urma unor evaluări s-a constatat faptul că acest concept nu include, în mod clar, toate elementele/criteriile definiției prevăzute la art.12 din Directiva 126/2006/CE și transpunerea nu este adecvată, context în care se impune revizuirea modului de receptare în dreptul național a sintagmei „*reședință normală*” pentru a asigura claritate și coerență în vederea atingerii scopului prevăzut de Directiva 126/2006/CE. Astfel, nu este prevăzută nicio referință clară la relevanța legăturilor personale și profesionale în determinarea *reședinței normale*, astfel cum se prevede în Directiva 126/2006/CE, context ce generează situația în care permisele de conducere pot fi eliberate unor persoane care, în conformitate cu dispozițiile acestui act european, nu sunt rezidenți în România și, pe de altă parte, că persoane care, în conformitate cu acest act european, sunt rezidenți în România, nu sunt considerate ca atare de către autoritățile române.

Aceste observații s-au constatat ca fiind aplicabile și în contextul eliberării unui permis de conducere care îl înlocuiește pe cel vechi, potrivit art. 11 alin. (5) din Directiva 126/2006/CE.

Precizăm faptul că definițiile menționate mai sus au constituit obiectul unei solicitări de informații formulate de către Comisia Europeană în cadrul dosarului EU Pilot 543/13/MOVE, referitoare la transpunerea, în legislația internă, a Directivei 2006/126/CE privind permisele de conducere (reformată).

Analizând dispozițiile legale în vigoare s-a constatat că termenul de *rezidență* pare să aibă în vedere mai mult de o *reședință*. Cu titlu de exemplu, apreciem că în cazul **reședinței**, astfel cum este definită în OUG nr.97/2005 („*reședința este acolo unde persoana fizică declară că are locuința secundară, alta decât cea de domiciliu*” - **art. 30**) sau în Codul civil (*reședința persoanei fizice este în locul unde își are locuința secundară*” - **art. 88**) ori în cazul rezidenței prevăzută de OUG nr.102/2005 (în situația cetățenilor UE care intră pe teritoriul României și beneficiază de drept de rezidență pentru o perioadă de până la 3 luni ori sunt în căutarea unui loc de muncă și beneficiază de drept de rezidență pentru o perioadă de până la 6 luni) aceste *elemente/criterii* nu își regăsesc aplicabilitatea dacă nu sunt determinate în mod concret de anumite legături profesionale sau personale ale persoanei care solicită eliberarea unui permis de conducere. În urma analizei realizate, Comisia Europeană a apreciat că dispozițiile:

- art. 7 alin.(1) lit.e), art. 11 alin.(5) și art. 12 cu privire la *reședința normală* nu au fost transpuse în mod clar în legislația națională,

- art. 4 alin. (1) și (4) privind definiția tractoarelor agricole sau forestiere nu sunt

în mod corespunzător transpuse în legislația națională.

Prin adoptarea acestor modificări legislative în regim de urgență și comunicarea Măsurilor Naționale de Executare către Comisia Europeană poate fi evitată declanșarea procedurii de infringement împotriva României, ca urmare a transpunerii necorespunzătoare a prevederilor Directivei 126/2006/CE.

3. Art. 24¹ alin. (2) stabilește situațiile în care permisele de conducere conferă dreptul de a conduce vehicule pe drumurile publice. Una dintre situații vizează permisele de conducere eliberate pentru categoriile A, B, C sau D care sunt valabile pentru categoriile A1, A2, B1, C1, respectiv D1 [**lit. f**]. Formularea actuală creează o perspectivă potrivit căreia se poate acredita ideea instituirii unor echivalențe care contravine reglementărilor stabilite în cadrul aceluiași articol, la alineatul (1) lit.a) și, respectiv la lit.e) a aceluiași alineat.

4. Prin Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr.135/2010 privind Codul penal, precum și prin Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Codului de procedură penală au fost aduse unele modificări și completări Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice. În legătură cu aceste intervenții legislative, practica rutieră a scos la iveală atât o serie de erori de tehnică legislativă (trimiteri greșite, asocierea unor termeni în mod eronat cu prevederi de natură penală, etc.) cât și unele dificultăți în aplicarea dispozițiilor la regimul circulației pe drumurile publice datorate dispozițiilor în materie penală a căror corelare nu a fost realizată prin legile de punere în aplicare a celor două coduri în materie penală, respectiv codul penal și codul de procedură penală.

Astfel, pentru a se asigura corelarea cu normele de procedură penală s-a constatat necesitatea reglementării unei norme de trimitere cu privire la prevederile art. 190 alin. (8) din Codul de procedură penală care stabilesc unele condiții cu privire la recoltarea probelor biologice, în cazul conducerii unui vehicul de către o persoană aflată sub influența băuturilor alcoolice sau a altor substanțe. Iar ca efect al acestor condiții, care stabilesc printre altele caracterul urgent al recoltării probelor biologice, adică cât mai aproape de momentul constatării conducerii sub influența băuturilor alcoolice (dat fiind că reglementarea actuală nu mai prevede recoltarea a două probe biologice) s-a constatat necesitatea instituirii pe lângă instituțiile medico-legale și a altor categorii de instituții medicale care să realizeze această activitate în timp util (ambulante și unități de asistență medicală autorizată).

Tot astfel, în ceea ce privește aplicarea legii penale mai favorabile, s-a constatat că, în conformitate cu art. 114 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, în cazurile în care titularul permisului de conducere a fost condamnat printr-o hotărâre judecătorească definitivă pentru o infracțiune care a avut ca rezultat vătămarea corporală a unei persoane, săvârșită ca urmare a nerespectării regulilor de circulație *se dispune anularea permisului de conducere*. În baza prevederilor legale de mai sus și a hotărârilor judecătorești definitive de condamnare, șefii serviciilor rutiere dispun măsura tehnico-administrativă a anulării permisului de conducere. Obținerea unui nou permis de conducere se face potrivit art. 116 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 numai după împlinirea unui anumit termen. Având în vedere dezincriminarea infracțiunii de vătămare corporală din culpă, până la 90 de zile de îngrijiri medicale, ca urmare a aplicării legii penale mai favorabile, persoanele condamnate anterior intrării în vigoare a noilor prevederi penale au adresat cereri de restituire a permiselor de conducere anulate. Lipsa unor prevederi explicite pentru soluționarea unor astfel de situații generează o practică neunitară la nivelul serviciilor rutiere.

	<p>Pe de altă parte, unele prevederi ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 conțin inadvertențe, fapt ce generează dificultăți de interpretare/aplicare a acestora. Astfel, potrivit formei actuale a textului de lege, prin <i>perioada în care titularul permisului de conducere nu are dreptul de a conduce</i> se înțelege doar perioada în care este dispusă suspendarea dreptului de a conduce ca sancțiune contravențională complementară, nefiind înțeleasă și perioada suspendării dreptului de a conduce dispusă ca măsură administrativă potrivit art. 103 alin.(3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002. De aici reiese necesitatea corelării normelor legale, având în vedere faptul că suspendarea exercitării dreptului de a conduce poate interveni fie ca urmare a aplicării unei sancțiuni contravenționale, fie ca urmare a unei măsuri administrative. Formularea propusă permite soluționarea favorabilă de către organele de poliție a cererilor conducătorilor auto privind recunoașterea acestei perioade de timp ca fiind perioadă în care s-a executat măsura de a nu conduce. Această clarificare a înțelesului normei legale va avea aplicabilitate în special în cazurile în care conducătorii unor vehicule nu solicită procurorului prelungirea dreptului de a conduce în perioada în care sunt cercetați/urmăriți penal pentru infracțiuni contra siguranței circulației pe drumurile publice ori procurorul nu le aprobă prelungirea dreptului de a conduce în condițiile art. 111 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.195/2002 iar la soluționarea cauzei penale nu li se restituie permisul de conducere întrucât poliția rutieră trebuie să dispună o măsură administrativă a suspendării dreptului de a conduce 90 de zile, conform art. 103 alin.(1) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.195/2002. În aceste cazuri, poliția rutieră nu poate ține cont de perioada în care aceștia nu au condus, întrucât din interpretarea art. 97 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.195/2002 nu rezultă faptul că această perioadă, în care nu li s-a prelungit dreptul de a conduce, poate fi scăzută din perioada de suspendare a dreptului de a conduce dispusă conform art. 103 alin.(1) lit.c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.195/2002, ca fiind efectuată.</p>
<p>2. Schimbări preconizate</p>	<p>Prin proiect se propune:</p> <ul style="list-style-type: none"> - revizuirea definiției „<i>autovehiculului</i>” – sunt avute în vedere criteriile stabilite în Directiva 126/2006/CE, respectiv menționarea concretă a faptului că vehiculul este utilizat pentru „<i>transportul persoanelor sau mărfurilor pe drum sau pentru tractarea, pe drum, a vehiculelor utilizate pentru transportul persoanelor sau mărfurilor</i>”; - definirea „<i>tractorului agricol sau forestier</i>” prin comasarea elementelor vizate de definiția „<i>tractorului</i>” și a „<i>tractorului rutier</i>”, precum și prin preluarea criteriilor stabilite de Directiva 126/2006/CE. În context sunt evidențiate în mod concret cele două funcții ale acestui vehicul, cea principală (de a trage, a împinge, a transporta sau a acționa anumite echipamente, utilaje sau remorci utilizate în exploatarea agricolă sau forestieră) și cea secundară (utilizarea pentru transportul pe drum al persoanelor sau al mărfurilor, sau pentru tractarea, pe drum, a vehiculelor utilizate pentru transportul persoanelor sau al mărfurilor). <p>De asemenea, se propune abrogarea dispoziției care stabilește definiția <i>tractorului rutier</i>.</p> <p>Se propune și modificarea art. 14 alin.(1) pentru evidențierea <i>tractorului agricol sau forestier</i> care se înregistrează de către consiliile locale care țin și evidența acestora, precum și a art. 13 alin. (1), (2) și (4) pentru a se asigura soluții adecvate în cazul schimbării regimului juridic aplicabil în cazul acestui tip de vehicul. De asemenea, în acest context, se propune înlocuirea în cuprinsul OUG nr.195/2002 a</p>

anumitor expresii și termeni în privința unor dispoziții concrete, susceptibile a fi afectate de schimbarea regimului juridic al autovehiculului și tractorului rutier, respectiv:

- termenul „tractor” se înlocuiește cu expresia „tractor agricol sau forestier”,
- expresiile „de autovehicule sau de tramvaie” și „de autovehicule și de tramvaie” se înlocuiesc cu expresia „de autovehicule, de tractoare agricole sau forestiere ori de tramvaie”,
- expresiile „autovehicul și tramvai” / „autovehicule și tramvaie” se înlocuiesc, după caz, cu expresiile „autovehicul, tractor agricol sau forestier și tramvai” sau „autovehicule, tractoare agricole sau forestiere și tramvaie”,
- termenul „autovehicule” / „autovehicul” se înlocuiește, după caz, cu expresiile „autovehicule și tractoare agricole sau forestiere” și „autovehicul și tractor agricol sau forestier”,
- expresiile „autovehicul sau tramvai” și „autovehicule sau tramvaie” / „autovehicule ori tramvaie” se înlocuiesc, după caz, cu expresiile „autovehicul, tractor agricol sau forestier ori tramvai” și „autovehicule, tractoare agricole sau forestiere ori tramvaie”,
- expresia „autovehicule și remorci” se înlocuiește cu expresia „autovehicule, tractoare agricole sau forestiere și remorci”.

Prin adoptarea acestor definiții, se va face o distincție clară între cele două tipuri de vehicule, eliminându-se situația actuală în care, la articolul 6 pct.30 și 31 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.195/2002, definiția tractorului se regăsește în două ipostaze, respectiv de „tractor rutier” și „tractor”, ceea ce poate conduce la ideea că definiția lărgeste cadrul instituit de normele de drept europene mai sus menționate.

- modificarea alin.(5³) al art. 24 pentru a se evidenția faptul că eliberarea permiselor de conducere pierdute, furate, deteriorate sau a căror valabilitate administrativă expiră este condiționată de domiciliul, reședința situația persoanelor aflate la studii în România.

- revizuirea în mod corespunzător a situației în care permisele de conducere eliberate pentru categoriile A, B, C sau D sunt valabile pentru categoriile A1, A2, B1, C1, respectiv D1 [art. 24¹ alin.(2) lit. f)] în sensul relevării, cu claritate, a modului în care este stabilită echivalarea între categorii. Astfel este propusă soluția în care se evidențiază în mod concret echivalența în cazul fiecărei categorii de permis de conducere, după cum urmează:

„permisele de conducere eliberate pentru categoria A sunt valabile și pentru categoriile A1 și A2, cele eliberate pentru categoria B sunt valabile și pentru categoria B1, cele eliberate pentru categoria C sunt valabile și pentru categoria C1, iar cele eliberate pentru categoria D sunt valabile și pentru categoria D1”

- redefinirea și detalierea criteriilor care stabilesc regimul juridic al „reședinței normale”. Motivat de necesitatea asigurării clarității și actualizării normelor juridice existente cu privire la conceptul de „reședință normală” în condițiile în care acesta a fost prevăzut în acte normative subsecvente ulterioare pe fondul impus de transpunerea în legislația națională a unor norme de drept ale Uniunii Europene care au modificat și completat Directiva 126/2006/CE, proiectul modifică și completează și dispozițiile articolului 23¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.195/2002, dându-i forma optimă care să reflecte nemijlocit transpunerea conceptului menționat și mecanismul de verificare instituit. Astfel, se propune stabilirea situațiilor concrete care pot prezuma existența

domiciliului/reședinței în România a persoanelor, în vederea solicitării obținerii permisului de conducere, respectiv:

„a) locuiesc în mod obișnuit cel puțin 185 de zile din fiecare an calendaristic la o adresă din România datorită unor legături personale sau profesionale ori altor legături strânse cu adresa respectivă, sau

b) revin periodic la o adresă din România datorită unor legături personale cu adresa respectivă, deși locuiesc alternativ în locuri diferite, situate în două sau mai multe state membre, întrucât legăturile lor profesionale sunt într-un loc diferit de cel al legăturilor personale, sau

c) locuiesc la o adresă din România pentru îndeplinirea unei activități sau misiuni pe o durată determinată, deși locuiesc alternativ și în alte locuri diferite, situate în două sau mai multe state membre ale Uniunii Europene ori Spațiului Economic European sau în Confederația Elvețiană.”

Soluția urmează a fi aplicată doar în cazul procedurilor aferente permisului de conducere, nu și în cazul înmatriculării autovehiculelor și a remorcilor.

În context, se propune și asigurarea unei corelări cu celelalte dispoziții din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.195/2002 care conțin prevederi referitoare la „reședința normală”. Astfel, se propun anumite modificări pentru a înlocui acest concept.

De asemenea, se urmărește și invocarea documentelor care pot face dovada acestor situații, precum și a studiilor în România.

- revizuirea în mod corespunzător a situațiilor în care permisele de conducere sunt valabile pentru categorii naționale, respectiv categoria „Tr” (tractor). În acest sens, este preconizată reglementarea unitară a normelor privind echivalența dintre categoriile permisului de conducere. Astfel, prevederile art. 38 alin. (3) din *Regulamentul de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1391/2006, cu modificările și completările ulterioare*, au fost introduse la alineatele (2) și (2¹) ale articolului 24.
- îndreptarea unor erori identificate în norme de trimitere la articole din cuprinsul ordonanței de urgență sau din cuprinsul codului penale sau de procedură penală;
- realizarea unei norme de trimitere la prevederile Codului de procedură penală care stabilesc unele condiții cu privire la recoltarea mostrelor biologice, în cazul conducerii unui vehicul de către o persoană aflată sub influența băuturilor alcoolice sau a altor substanțe;
- completarea listei instituțiilor medicale unde se recoltează mostre biologice cu două categorii: unități de asistență medicală autorizată, respectiv ambulante ori autospeciale cu această funcție aparținând Serviciului mobil de urgență;
- asimilarea perioadei când titularul permisului de conducere nu are dreptul de a conduce un vehicul sau tramvai (permis reținut/retras) cu perioada de suspendare a exercitării dreptului de a conduce;
- completarea cazurilor de reexaminare când permisul de conducere a fost anulat ca urmare a rămânerii definitive a unei hotărâri definitive, cu situația în care a intervenit aplicarea legii penale de dezincriminare;
- reglementarea situației în care măsura anulării a fost dispusă în baza hotărârii judecătorești definitive de condamnare pentru o faptă care nu mai este prevăzută de legea penală, potrivit art. 4 din Codul penal, în sensul că titularul permisului de conducere anulat se poate prezenta de îndată la examen pentru obținerea unui nou permis de conducere.
- reglementarea situației în care titularul permisului de conducere depune o cerere de restituire ca urmare a hotărârii definitive a instanței prin care se constată

	aplicarea legii penale de dezincriminare potrivit art. 4 din Codul penal, iar măsura anulării nu a fost dispusă până la data depunerii cererii, în sensul că șeful serviciului rutier competent dispune restituirea permisului de conducere.					
3. Alte informații	Nu este cazul.					
SECȚIUNEA A 3-A Impactul socioeconomic al proiectului de act normativ						
1. Impactul macroeconomic	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.					
1 ¹ . Impactul asupra mediului concurențial și domeniului ajutoarelor de stat	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.					
2. Impactul asupra mediului de afaceri	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.					
3. Impactul social	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.					
4. Impactul asupra mediului	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.					
5. Alte informații	Nu este cazul.					
SECȚIUNEA A 4-A Impactul financiar asupra bugetului general consolidat, atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (pe 5 ani)						
- Mii lei -						
Indicatori	Anul curent	Următorii 4 ani				Media pe 5 ani
	2014	2015	2016	2017	2018	
1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.
1. Modificări ale veniturilor bugetare, plus/minus din care: a) buget de stat, din acesta: (i) impozit pe profit (ii) impozit pe venit b) bugete locale: (i) impozit pe profit c) bugetul asigurărilor sociale de stat: (i) contribuții de asigurări	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.					
2. Modificări ale cheltuielilor bugetare, plus/minus, din care: a) buget de stat, din acesta:	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.					

(i) cheltuieli de personal (ii) bunuri și servicii b) bugete locale: (i) cheltuieli de personal (ii) bunuri și servicii c) bugetul asigurărilor sociale de stat: (i) cheltuieli de personal (ii) bunuri și servicii	
3. Impact financiar, plus/minus, din care: a) buget de stat b) bugete locale	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
4. Propuneri pentru acoperirea creșterii cheltuielilor bugetare	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
5. Propuneri pentru a compensa reducerea veniturilor bugetare	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
6. Calcule detaliate privind fundamentarea modificării veniturilor și/sau cheltuielilor bugetare	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
7. Alte informații	Nu este cazul.
SECȚIUNEA A 5-A Efectele proiectului de act normativ asupra legislației în vigoare	
1. Măsuri normative necesare pentru aplicarea prevederilor proiectului de act normativ: a) acte normative în vigoare ce vor fi modificate sau abrogate, ca urmare a intrării în vigoare a proiectului de act normativ; b) acte normative ce urmează a fi elaborate în vederea implementării noilor dispoziții.	Regulamentul de aplicare a Ordonanței de urgență nr.195/2002 privind circulația pe drumurile publice, cu modificările și completările ulterioare, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.1391/2006, cu modificările și completările ulterioare. Urmează a se abroga art. 38 din Regulament. Nu este cazul.
2. Conformitatea proiectului de act normativ cu legislația comunitară în cazul proiectelor ce transpun prevederi comunitare	Prezentul act normativ transpune prevederi din Directiva 2006/126/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 2006 privind permisele de conducere (reformată), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 403 din 30 decembrie 2006, după cum urmează: - art. 4 alin.(1) teza finală și alin. (4) paragraful 1 și 2, - art. 6 alin.(2) lit. f), - art.7 alin.(1) lit.e) și alin.(3) lit.b)

	- art.11 alin.(1) teza întâi și alin.(5) teza întâi - art. 12.
3. Măsuri normative necesare aplicării directe a actelor normative comunitare	Nu este cazul.
4. Hotărâri ale Curții de Justiție a Uniunii Europene	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
5. Alte acte normative și/sau documente internaționale din care decurg angajamente	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
6. Alte informații	Nu este cazul.
SECȚIUNEA A 6-A Consultările efectuate în vederea elaborării proiectului de act normativ	
1. Informații privind procesul de consultare cu organizații neguvernamentale, institute de cercetare și alte organisme implicate	
2. Fundamentarea alegerii organizațiilor cu care a avut loc consultarea, precum și a modului în care activitatea acestor organizații este legată de obiectul proiectului de act normativ	Nu este cazul.
3. Consultările organizate cu autoritățile administrației publice locale, în situația în care proiectul de act normativ are ca obiect activități ale acestor autorități, în condițiile Hotărârii Guvernului nr. 521/2005 privind procedura de consultare a structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale la elaborarea proiectelor de acte	Vor fi respectate prevederile Hotărârii Guvernului nr.521/2005 privind procedura de consultare a structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale la elaborarea proiectelor de acte normative.

normative	
4. Consultările desfășurate în cadrul consiliilor interministeriale, în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 750/2005 privind constituirea consiliilor interministeriale permanente	Nu este cazul.
5. Informații privind avizarea de către:	
a) Consiliul Legislativ	Este necesar avizul Consiliului Legislativ.
b) Consiliul Suprem de Apărare a Țării	Nu este cazul.
c) Consiliul Economic și Social	Nu este cazul.
d) Consiliul Concurenței	Nu este cazul.
e) Curtea de Conturi	Nu este cazul.
6. Alte informații	Nu este cazul.
SECȚIUNEA A 7-A Activități de informare publică privind elaborarea și implementarea proiectului de act normativ	
1. Informarea societății civile cu privire la necesitatea elaborării proiectului de act normativ	Proiectul a fost supus dezbaterii publice potrivit procedurii instituite de Legea nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, fiind postat pe site –ul Ministerului Afacerilor Interne la data de _____.
2. Informarea societății civile cu privire la eventualul impact asupra mediului în urma implementării proiectului de act normativ, precum și efectele asupra sănătății și securității cetățenilor sau diversității biologice	Nu este cazul.
3. Alte informații	Nu este cazul.
SECȚIUNEA A 8-A Măsurile de implementare	
1. Măsurile de punere în aplicare a proiectului de act normativ de către autoritățile administrației publice centrale și/sau locale - înființarea unor noi organisme sau extinderea competențelor instituțiilor existente.	Nu este necesară înființarea unor organisme sau extinderea competențelor instituțiilor existente.
2. Alte informații	Nu este cazul.

Având în vedere cele prezentate, a fost elaborat *proiectul ordonanței Guvernului pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice*, pe care îl supunem Guvernului spre adoptare.

**VICEPRIM-MINISTRUL PENTRU SECURITATE NAȚIONALĂ,
MINISTRUL AFACERILOR INTERNE**

GABRIEL OPREA

AVIZĂM FAVORABIL:

**VICEPRIM-MINISTRU,
MINISTRUL DEZVOLTĂRII REGIONALE
ȘI ADMINISTRAȚIEI PUBLICE**

LIVIU NICOLAE DRAGNEA

MINISTRUL TRANSPORTURILOR

IOAN RUS

MINISTRUL APĂRĂRII NAȚIONALE

MIRCEA DUȘA

MINISTRUL SĂNĂTĂȚII

NICOLAE BĂNICIOIU

MINISTRUL FINANȚELOR PUBLICE

IOANA - MARIA PETRESCU

MINISTRU DELEGAT PENTRU BUGET

LIVIU VOINEA

MINISTRUL AFACERILOR EXTERNE

TITUS CORLĂȚEAN

**DIRECTORUL SERVICIULUI ROMÂN DE
INFORMAȚII**

GEORGE-CRISTIAN MAIOR

MINISTRUL JUSTIȚIEI

ROBERT - MARIUS CAZANCIUC

Numele și prenumele	Funcția	Data	Semnătura
Maria Cristina Manda	Consilier		
Ingrid Luciana Popa Mocanu	Consilier		
Avizat – Ioana Dorobanțu	Împuternicit Director general D.G.J.		
Avizat- Nica Geani	Împuternicit Director general adjunct D.G.J.		
Verificat – Mihai Crăciun	Împuternicit Șef Serviciul 1		
Verificat – Lucia Iacob	Șef Biroul Drept Internațional		
Întocmit – Gabriel Crăciun	Consilier juridic DGJ		
Întocmit – Secară Sorin	Consilier juridic DGJ		